I

(Meddelelser)

RÅDET

RESOLUTION VEDTAGET AF RÅDET OG REPRÆSENTANTERNE FOR MEDLEMSSTATERNES REGERINGER, FORSAMLET I RÅDET

den 8. juli 1991

om forbedring af medlemsstaternes gensidige bistand i tilfælde af naturkatastrofer og teknologiske katastrofer

(91/C 198/01)

RÅDET OG REPRÆSENTANTERNE FOR REGERINGERNE FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS MEDLEMSSTATER, FORSAMLET I RÅDET,

som henviser til resolutionerne af 25. juni 1987 om etablering af EF-samarbejde inden for civilbeskyttelsen (1), af 13. februar 1989 om udvikling af EF-samarbejde inden for civilbeskyttelse (2) og af 23. november 1990 om EF-samarbejde inden for civilbeskyttelse (3),

som henviser til resolutionen af 23. november 1990 om forbedring af medlemsstaternes gensidige bistand i tilfælde af naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer (4),

som erindrer om, at der i overensstemmelse med punkt 2 i resolutionen af 25. juni 1987 er oprettet et net af korrespondenter i medlemsstaterne og Kommissionen med det formål ved hjælp af de indsamlede oplysninger at øge kendskabet til det redningspotentiel, som de enkelte medlemsstater råder over i tilfælde af katastrofe, og dermed muliggøre en bedre og hurtigere udnyttelse heraf,

som tager i betragtning, at Kommissionen har udarbejdet en håndbog vedrørende civilbeskyttelse, som blandt andet indeholder en oversigt over de aktionsmidler, medlemsstaterne råder over i tilfælde af katastrofe,

som er vel vidende om den risiko for naturkatastrofer eller teknologiske katastrofer, som medlemsstaterne er udsat for, samt om behovet for at forbedre den gensidige bistand, hvis disse katastrofer indtræffer,

som ønsker at styrke EF-samarbejdet inden for civilbeskyttelse ved hjælp af større gensidig bistand mellem medlemsstaterne,

som understreger nytten af bilaterale og multilaterale aftaler om samarbejde inden for civilbeskyttelse og navnlig om forbedret gensidig bistand i tilfælde af naturkatastrofer eller teknologiske katastrofer, og

som tager i betragtning, at nærværende resolution hverken må indskrænke de gensidige rettigheder og pligter, som medlemsstater har i henhold til bilaterale, multilaterale eller internationale aftaler, der vedrører spørgsmål, som henhører under denne resolution, eller relevante fællesskabsbestemmelser; den kan endvidere ikke tilsidesætte nationale bestemmelser om skadeserstatning,

ER ENIGE OM følgende:

1. Medlemsstaterne yder efter anmodning fra en anden medlemsstat al den bistand, som de mener at kunne stille til rådighed for denne anden medlemsstat, hvis der på dennes område indtræffer en katastrofe, der medfører alvorlig skade på eller udgør en alvorlig fare for personer, for genstande eller for miljøet, og som klart overstiger medlemsstatens egen kapacitet.

2. I tilfælde af katastrofe fremsendes hjælpen omgående til det ramte område i form af redningsstyrker udstyret med materiel og nødforsyninger med henblik på at redde og beskytte personer samt beskytte formuegoder og miljø.

   Redningsstyrkerne skal være logistisk uafhængige samt selvforsynende i mindst 48 timer på stedet. Når

(1) EFT nr. C 176 af 4. 7. 1987, s. 1.
(2) EFT nr. C 44 af 23. 2. 1989, s. 3.
(3) EFT nr. C 315 af 14. 12. 1990, s. 1.
(4) EFT nr. C 315 af 14. 12. 1990, s. 3.

redningsstyrkernes beholdninger er opbrugt, er det herefter den ansøgende medlemsstat, der forsyner dem med proviant og sikrer, at deres materiel suppleres op.

3. Ledelsen af aktionerne påhviler den medlemsstat, der anmoder om bistand (i det følgende benævnt »den ansøgende medlemsstat«). Den ansøgende medlemsstats myndigheder angiver retningslinjer og eventuelle begrænsninger for så vidt angår de opgaver, der tildeles redningsstyrkerne, uden at komme ind på enkelthederne i udførelsen heraf, som varetages af den ansvarlige person, der er udpeget af den medlemsstat, som tilbyder bistand (i det følgende benævnt »den bistandsydende medlemsstat«).

4. Den ansøgende medlemsstat træffer de fornødne foranstaltninger til etablering af sikkerhed for den bistandsydende medlemsstats redningspersonel.

5. For at kunne yde bistanden effektivt har redningsstyrkerne adgang til ethvert sted, hvor deres bistand er nødvendig, i henhold til de retningslinjer, der angives af de myndigheder, der er ansvarlige for aktionerne. Den ansøgende medlemsstat skal tilvejebringe betingelserne for anvendelse af det udstyr, der er nødvendigt for bistanden, og for sikring af kommunikationen.

   Den ansøgende medlemsstat undersøger de fremgangsmåder, der muliggør hurtig udstedelse af de nødvendige tilladelser, blandt andet til udførelse af særtransporter, og de muligheder for gratis anvendelse af infrastrukturer, for hvilke der afkræves bom- eller vejpenge, eller havne- og lufthavnsafgifter.

6. Med henblik på at sikre effektiv og hurtig bistand bestræber de ansøgende medlemsstater og, i givet fald, transitmedlemsstaterne sig på at reducere kontrolreglerne og -procedurerne samt formaliteterne ved adgangen til deres område til et minimum for redningsstyrkerne, og for deres materiel og nødforsyninger, herunder lægeudstyr og medicin, bestemt til udførelsen af deres opgave.

   Med henblik herpå forelægges, så vidt det er muligt ved adgangen til den pågældende medlemsstats område eller senest en måned efter datoen herfor, en samlet attest, der indeholder nærmere oplysninger om redningsaktionen og sammensætningen af redningsstyrken, og som er udstedt af myndighederne i den bistandsydende medlemsstat, samt en fuldstændig liste over det materiel og de nødforsyninger, der er afsendt.

7. Hver medlemsstat tillader, at andre medlemsstaters luftfartøjer, som deltager direkte i redningsaktionerne eller transporterer materiel, foretager overflyvning af dens område samt lander på og afgår fra forud fastsatte steder. Tilrettelæggelsen af flyvningerne og selve flyvningerne foretages i overensstemmelse med gældende navigationsbestemmelser og regler for udnyttelse af luftrummet i den pågældende stat.

8. Medmindre de berørte medlemsstater har indgået anden aftale, afholder den ansøgende medlemsstat udgifterne til den bistand, der ydes af den bistandsydende medlemsstat.

   Den bistandsydende medlemsstat kan i særdeleshed under hensyn til katastrofens karakter og omfanget af skaderne i den ansøgende medlemsstat yde bistanden helt eller delvis vederlagsfrit.

   Den bistandsydende medlemsstat kan endvidere til enhver tid helt eller delvis give afkald på tilbagebetaling af de udgifter, den har afholdt.

   Den bistandsydende medlemsstats redningsstyrker skal under aktionen på den ansøgende medlemsstats område og for dennes regning indkvarteres og modtage forplejning og supplerende forsyninger, når deres beholdninger er opbrugt.

9. Hver medlemsstat afstår fra at rejse nogen form for erstatningskrav over for en anden medlemsstat for skader, der påføres dens ejendom eller tjenestegørende personel, for så vidt disse skader er en følge af de i denne resolution omhandlede bistandsaktioner, medmindre det behørigt godtgøres, at der er tale om svig eller grov uagtsomhed.

   Såfremt tredjemand påføres skader som følge af bistandsaktionerne, samarbejder den ansøgende medlemsstat og den bistandsydende medlemsstat med henblik på at lette godtgørelsen af de nævnte skader.

10. Ved afslutningen af redningsaktionen fremsender den bistandsydende medlemsstat og den ansøgende medlemsstat til Kommissionen en rapport om hændelsen og om de trufne foranstaltninger, og Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

11. Kommissionen indkalder regelmæssigt eller efter en anmodning fra en af medlemsstaterne nettet af nationale korrespondenter med henblik på at undersøge de tekniske og operationelle aspekter i forbindelse med tilrettelæggelsen af det i denne resolution omhandlede samarbejde. Hvis det er nødvendigt kan de nationale korrespondenter benytte ekspertbistand.

Kommissionen indkalder ligeledes til møde mellem de nationale korrespondenter efter enhver aktion i henhold til denne resolution for at drage nytte af de erfaringer, der er indvundet ved aktionen.

Kommissionen undersøger ligeledes sammen med de nationale korrespondenter mulighederne for at iværksætte et uddannelsesprogram for de ansvarlige for aktionerne med henblik på at forbedre den gensidige bistand i katastrofetilfælde.

12. Med henblik på anvendelsen af denne resolution udpeger medlemsstaterne de kompetente myndigheder og underretter Kommissionen herom.